

πέντε καὶ ἓνα ὀτά / βον καὶ ἐβγάλασιν καὶ τὸ βοῖβονταλίκιν καὶ τὸ ἀμπέλι τῷ Με-
λανῶν τὸ ἐποκόψασιν διὰ ρεάλι / α εἴκοσιν / καὶ ἐβγάλα / καὶ τὸ βοῖβον / ταλίκιν /
καθὼς λέςιν τὰ αὐτὰ μέρην πῶς τὸ πόκοψεν ὁ Γεώργης Ξενάκης ὁ Κουτζὸς τὰ /
ὁποῖα κάνου ρεάλια σαράντα πέντε ἡμισυν καὶ ὀτάβον . Λοιπὸν ἂν ἀπομείνου ἀπά-
νω εἰς τοῦ Δια / σορηνοῦ νὰ στρέφειν τὰ πέντε ἡμισυν ρεάλια καὶ τὸ ὀτάβον περὶ
νὰ φάγην ὁ κύρ Γιακουμῆς / τῇ νιτράδα τὴν ἐφετινὴν ὅπου τρέχομε καὶ ἀπὸ ξύλου
νὰ εἶναι εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν Δια / σορηνοῦ καθὼς ἄνωθεν γράφομε. "Οθεν
τὰ αὐτὰ μέρην ἔμεινα κοντέντα καὶ ἀνεπαμένα / βάνοντας καὶ ἀξιοπίστους καὶ παρα-
καλετοὺς μαρτύρους τοὺς κάτωθεν γεγραμμένους.—

/ —παπὰ Γεώργης Σατασιλάκης μάρτυρας τὰ ἄνωθε—

/ —Μανασῆς Κυπραῖος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε—

/ —Νικόλας Γαλάτες μάρτυρας κῆγγραψα ἐγὼ Μανασῆς

/ —'Ιωάννης Παράμπουλος καὶ Γεώργης Ξενάκης οἱ ἄνωθε ἀποκοφταὶ / μαρτυροῦ
καὶ διὰ νὰ μὴν ἡξεύρου νὰ γράψου ἔγραψα ἐγὼ ὁ παπὰ / Γεώργης Σατασιλάκης
διὰ λόγου τος:—

/ —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

122

Προικοσύμφωνο

φ. 72v-73r

/ Φ 71 +

ἐβγαλμένη ἀπὸ [.....]

/ + Εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος Πατὴρ Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνευμάτου καὶ τῆς
ὑπερεῦ / λογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας / ἀμήν / .
1681 / ἐν μηνὶ Μαρ / τίου 5 / εἰς τὴν τοποθεσίαν των Ζιργίω εἰς τὸν οἶκον καὶ κατοι-
κία τῆς κερά Μαρίας θ[υγα] / τρὶ ποτὲ Στεφάνου Γιαμπουρᾶ συνφωνία ὑπανδρίας
καὶ πρῶτον συνοικέσιον / θέλου καὶ ποιῶσιν τὰ κάτωθεν μέρην, τὸ ἐν μέρος ἡ ἄνω
λεγομένην κερά Μαρί / α ὁμάδι με τὸν μπρόγονόν της τὸν κύρ Μαθαῖο καὶ ἀπὲ τὸ
ἄλλο μέρος ὁ κύρ 'Ιωάννης / υἱὸς τοῦ ποτὲ μακαρίτη Λαμπριανοῦ Γαλανοῦ λεγό-
μενος ἀρφανὸς ὅπως / σὺν Θεοῦ ἁγίου νὰ ἐπάρου γαμπρὸ τὸν αὐτὸν κυρ 'Ιωάννη
εἰς τὴν μπρογονή της τὴν / κερά 'Ερήνην τὴν ἀδελφὴ τοῦ ἄνωθεν κύρ Μαθαίου
θυγάτηρ τοῦ ποτὲ μακα / ρίτη Δημητρίου Μοσχοπούλου εἰς ἄνδραν της νόμιμον καὶ
εὐλογητικὸν καθὼς / ὀρίζειν ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν.
Οὕτως τὴν / ἐθέλειν καὶ ὁ ἄνωθεν 'Ιωάννης τὴν αὐτὴν 'Ερήνην εἰς γυναῖκα τοῦ νό-

μιμον καὶ εὐλογία / τικὴν κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς νόμους τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας / παρθένον καὶ τὰ ἐξῆς ἐδῶ παρὼν ὁ αὐτὸς Ἰωάννης ἡγού ὁ γαμπρὸς καὶ ἐν μπρώτοις / τάζειν ἡ ἄνωθεν Μαρία τῆς αὐτῆς Ἐρήνης καὶ ὁ ἀδελφὸς τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέν / τη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικήν τος καὶ τοῦ μακαρίτου τοῦ πατέραν τῆς καὶ / τῆς μητέρας τῆς. Ἐπειτα εἰς ὄνομα προίκας τάζει πάλι ἡ κερά Μαρία τῆς / αὐτῆς Ἐρήνης τὸ παρὸν σπίτιν καὶ τὸ ἀμπέλι τῶν Σίνφωνων καὶ μιὰ κασέλα / καὶ ὅ,τιν μασαρία τῆς εὐρίσκεται καθὼς τῆς τάχειν καὶ δοσμένα ἀπὸ τοὺς / 1679/Νοεβρίου 23/ εἰς τὲς πράξαις κάμου τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου μὲ τίς / κοντετζιόνες καὶ μόδους ὅπου τάχει γραμμένα. Ἀκόμη τάζει τῆς τὸ κομματάκιν / τὸ πρεβολάκιν ἡγού τὸ ποτιστικὸν ὅπου ἔχειν ἐδῶ στὰ Ζίρια καθὼς εὐρίσκεται / μὲ τὰ δέντραν του τὸ σύνμπλιο τοῦ μισέρ Νικολῆ Σπάρταλη καὶ τοῦ μισέρ Μιχάλη Μο / στράτου ἀπὸ τὴν σήμερον. Ἀκόμη δίνει τῆς καὶ ἓνα κρεβατοστρώσιν καὶ ἓνα χα / ρανὶ καὶ ἓνα τηγάνιν καὶ ὅ,τι ἄλλη μασαρία τῆς εὐρίσκεται. Ἀκόμη τά / ζει τῆς καὶ ὁ ἄνωθεν ἀδελφὸς τῆς ὁ κύρ Μαθαῖος ὅτιν τὰ τέσσερα κομμά / τια τὰ πράματα ὅπου ἔχουσιν ἀπὸ τοῦ κύρουν τος νὰ τὰ ἔχουσιν μαζὶν / τὰ δύο ἀδέλφια ἡγού ἡ ἄνωθεν Ἐρήνην καὶ ἀδελφὴν τῆς ἡ Κυριακὴν / τὰ ὅποια πράματα εἶναι εἰς τὴ Μονὴ τὸ ἓνα εἶναι ἀμπέλι καὶ εἶναι στὰ / Πίσων Λειβάδι καὶ τὸ ἄλλο χωράφι στὰ Μουλαράτα καὶ τὸ ἄλλο χωράφιν στοῦ / Ποταμοῦ τὰ Χτιὰ καὶ τὸ ἄλλον χωράφιν στοῦ Τζούφου. Ἀκόμη δίνει τῆς καὶ / μιὰ ἀγελάδα νὰ τὴν ἔχουσιν μαζὶν μὲ τὸ Γεώργην Μακανάρην / καὶ ἓνα τέταρτιν βούδιν καὶ ἀκόμην καὶ ἓνα χαρανί. Ἀκόμη τάζει τῆς ἡ / κερά Μαρία καὶ δύο ζευγάρια μπουστομπράτζολα κόκκινα βελουδα /, [τέσσ]ερις μαζελαρομάνες καὶ πετζέτες ἕξι καὶ ἓνα ταυλομάντηλον. Ἀπὸ δὲ / [τὸ ἄλλο] μέρος τάζει καὶ ὁ γαμπρὸς ὁ κύρ Ἰωάννης ἓνα ζευγάρι βούδια καὶ μιὰ ἀγελάδα / [μ]ὲ τὸ σιρτόν τῆς καὶ δύο κτήματα θηλυκὸν καὶ ἀσερνικὸν ἀκόμη καὶ ἓνα χωράφιν / λεγόμενον τοῦ Γιακοῦ τὸ σύνμπλιο τοῦ σινιὸρ Στάην Μπαρόντζην μὲ τὸ σπίτιν ὅπου ἔχει / μέσαν καὶ πιθάκια δύο κάνοντας καὶ κοντετζιόνε ὅτιν νὰ εἶναι κρατημένη / ἡ ἄνωθεν Ἐρήνην καὶ ὁ ἄντρας τῆς ὁ ἄνωθεν Ἰωάννης νὰ ἔχουν τὴν αὐτὴν κερά Μα / ρία μαζὶ τος νὰ τὴν ἐμαντινιέρου καὶ νὰ τὴν κυβερνοῦσιν ἕως φόρου ζω / ῆς τῆς καὶ πάλι αὐτὴν ὅ,τι δουλέψιν καὶ κάμειν νὰ εἶναι τοῦ αὐτοῦ ἀντροῦνου / καὶ ἂν ἴσως καὶ δὲν ἐθέλασιν τὴν μαντινιέρου νὰ ἔχη ἐξουσία πάλι νᾶ / χην / τὰ πράματά τῆς τῆς ἐξουσίας τῆς. Ἀκόμη λέγειν ἡ ἄνωθεν κερά Μαρία / πὼς τῆς χρεωστεῖν ὁ ἀδελφὸς τῆς ὁ Δημήτρης τριάμισυν ρεάλια τὰ ὁ / ποῖα εἶναι ἀπὸ τοῦ ἀντρός τῆς ἡγού τοῦ πατέραν τῆς Ἐρήνης καὶ νὰ εἶναι καὶ αὐτὰ / ἐδικὰν τῆς. Ὅθεν τὰ αὐτὰ μέρη ἔμειναν κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένοιν βά / νοντας καὶ ἀλληλογίᾳ τῆς ἀφεντίας ρεάλια πενήντα ἥτοι 50/ ὁ ἄλλη / λογήσας νὰ τὰ ζημιουῖται ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν μαρ / τύρων.— —

/ —παπὰ Σταμάτης Σέργης μάρτυρας—
 / —Στεφανῆς Παζαῤῥας μάρτυρας ὑπὸ χειρὸς παπὰ Σταμάτη—
 / —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

123

Ἀναγνώριση σύστασης προικὸς

φ. 73^ν

/ Φ 72

ἐβγαλμένη [....]

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681/ ἐν μηνὶ Μαρτίου 6/ εἰς τὴν τοποθεσίαν [α.....] / γιο εἰς τὸν οἶκον τοῦ κυρ Γεώργην Ξενάκη παρόντος κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος [νοτάριου] / ἐνεφανίστην ἡ κερά Λιανὴ τοῦ Δημήτρη Κουφόπουλου λέγοντας πὼς ἐπάντρε[ψε τὴν] / μικρὴν τῆς ἀνηψιά τὴν [κ.] Καλὴ μετὸν Σταμάτην Γαλατερόπουλον καὶ ἐπούρκ[εσέν] / τῆς τὸ ἑμισὸν χωράφιν ὅπου εἶχεν στήν Ἀπάνω Ποταμίᾳ τὸ ὁποῖο εἶναι ἓνα μετὸ / ἄλλο ἑμισὸν ὅπου ἔχειν ἡ ἄνωθεν Καλὴ ἀπὸ τῆς μάνας τῆς. Ἀκόμην ἔδωσέν τῆς καὶ ἄλλο / ἓνα συκογυράκιν ὅπου εἶχεν παντοτινὸν μετὸν σινιὸρ Ἀντωνάκην Σουμμαρούπα ἀπὸ τῆς ἀρ / χόντισσάς του τὸ σύνμπλιο τοῦ σπιτιοῦ τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη Ἀντωνάκην. Ἀκόμη ἔδωσέν τ/ ῆς καὶ τὰ χωράφια ὅπου εἶχε εἰς τὸν Ναγγαθὰ στὸν τόπον τῶν μπατέρων σύνμπλια τοῦ / Κουπάκην τοῦ πραιμάτου τὰ ὁποῖα εἶναι ἐλεύθερα. Τὰ ὁποῖα ἄνωθεν πράματα ὅπου / τῆς ἐπουρκόταξε ὡς λέγειν ὑπὸ χειρὸς τοῦ ἱερομονάχου τοῦ Σέργην τῶρι πάλι τὴν σήμε / ρον μετὸ παρὸν γράμμα τῆς τὰ ξανατάζειν καὶ ξανασιγουράρει τῆς τα ὅτιν νὰ εἶναι / ἐδικάν τῆς στερεὰ βέβαια καὶ ἀμετασάλευτα ἀπὸ τὰ χέρια τῆς νὰ τὰ κἀνῃ ὡς / θέλει καὶ βούλεται ὡς πράματα ἐδικάν τῆς καὶ πουργίν τῆς καὶ ἀπὸ κανένα νὰ μὴν ἔ / χειν κανένα ἐνάντιο ἢ καμμιὰ πείραξιν μήτε ἀπὸ ἐδικόν τῆς μήτε ἀπὸ ξένον / ἀλλὰ νὰ εἶναι τῆς ἐξουσίας τῆς νὰ τὰ κἀνῃ ὡς θέλει καὶ βούλεται μετὴ κοντετζιὸν ἐτούτην / νὰ εἶναι κρατημένην ἢ αὐτὴν Καλὴ νὰ μαντινιέρην καὶ νὰ κυβερνᾷ τὴν αὐτὴν / Λιανὴ τὴν θείαν τῆς ἕως φόρου ζωῆς τῆς καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τῆς πάλι ἐδικά τῆς παν / τὶ ἐλεύθερα ἀπάνων τῆς καὶ ὅποιος ἤθελε εὐρεθεῖν νὰ τὴν μπειράξην διὰ τὰ αὐτὰ / πράματα ἢ ἐδικὸς ἢ ξένος νὰ πληρώνη κοντάνα τοῦ κατὰ καιροῦ ζαπτιτζὴν ρεάλια τριάντα / ἦτοι τριάντα καὶ πάλι τὸ παρὸν νὰ ἔχην τὸ κύρος καὶ ἀνέκοπτον καὶ ποτὲ δίκαιο νὰ μὴν ε / ὑρίσκειν εἰς κανέναν κριτήριον. Ἀκόμη λέγειν ἡ ἄνωθεν κερά Λιανὴν πὼς ἔχει ἓνα / κομμάτιν χωράφιν στὸ μέρος τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων σύνμπλιο στὰ Χανιδοῦ τὸ ὁποῖο τὸ ἀφή / νειν τῆς ἄλλῃ τῆς ἀνηψιάς